

Last Update : Juni 17, 2015

Death Valley National Park

KORTE OMSCHRIJVING

Grootte : 13.648 vierkante kilometer

Hoogte: variërend van 86 meter onder het zeeniveau (Badwater) tot 3.368 meter boven het zeeniveau (Telescope Peak).

Nationaal Park sinds : 31 oktober 1994

Death Valley is de heetste, droogste en laagste plek van heel Noord-Amerika. Ondanks dit afschrikwekkende imago, is dit Nationale Park erg populair bij natuurliefhebbers. De vallei bevindt zich voor een belangrijk deel beneden het zeeniveau, en wordt omringd door hoge bergtoppen die vaak met sneeuw zijn bedekt.

De unieke flora en fauna hebben zich aangepast aan de extreme omstandigheden. Je vindt hier prachtige zandduinen, uitzonderlijk mooie rotsformaties, schitterende woestijnlandschappen, kraters en ook plekken met culturele achtergronden. De hoogste temperatuur die ooit in het park werd gemeten – in juli 1913 - was 56,7 graden Celcius. De extreme hitte van Death Valley is vooral voelbaar in Badwater; deze zoutvlakte ligt 85,5 meter onder zeeniveau, en is daarmee het laagste punt van het hele westelijke halfrond. Andere populaire bestemmingen zijn de uitkijkpunten Dante's View, vanwaar je een weids uitzicht hebt over de vallei, en Zabriskie Point, waar je grillig gevormde, kleurrijke rotsen in het woestijnlandschap kan zien. Ook de prachtige zandduinen nabij Stovepipe Wells worden door veel toeristen bezocht.

BEREIKBAARHEID

Death Valley ligt in het zuidoosten van de staat Californie. Een klein gedeelte van het park ligt in de staat Nevada.

Er lopen 3 Interstates parallel aan het park. Aan de oostzijde, in Nevada, is dat Interstate 95. Je vindt hier afslagen richting Death Valley bij Scotty's Junction, Beatty en Lathrop. Aan de zuidzijde, in California, loopt Interstate 15. Hier ligt een afslag naar Death Valley bij het plaatsje Baker. Aan de westzijde, ook in California, ligt Interstate 395 met afslagen bij de plaatsen Lone Pine en Olancho. De voornaamste weg in Death Valley is California Highway 190, die het park doorsnijdt van oost naar west.

Afstanden naar het park (Furnace Creek)

- Los Angeles	290 mijl - 467 km	- 5.15 uur
- Los Angeles (Santa Monica)	339 mijl - 546 km	- 6.30 uur
- Los Angeles (Santa Ana)	288 mijl - 463 km	- 5.15 uur
- Las Vegas	133 mijl - 214 km	- 2.55 uur
- Bakersfield	222 mijl - 357 km	- 4.55 uur
- Palm Springs	305 mijl - 491 km	- 5.35 uur
- Visalia	306 mijl - 493 km	- 6.25 uur
- Lee Vining	227 mijl - 365 km	- 5.15 uur
- Mammoth Lake	205 mijl - 330 km	- 4.45 uur
- St. George	243 mijl - 391 km	- 4.45 uur

Last Update : Juni 17, 2015

Toegangsprijs

Voor toegang tot dit park wordt een entreeprijs gevraagd. Kijk voor een actueel overzicht op de pagina Parkprijzen.

Als je meerdere parken bezoekt, is het vaak voordeliger om de America the Beautiful Pass te kopen. Deze pas geeft gedurende 1 jaar toegang tot ruim tweeduizend parken (waaronder de door de NPS beheerde parken). Bij de meeste parken is de pas geldig voor alle inzittenden van een personenauto of camper.

TIPS

- Houd bij wandeltochten rekening met de soms extreem hoge temperaturen. Op de trails is nergens water te vinden, neem dus zelf ruim voldoende water mee (minstens 4 liter per persoon per dag).
- Het water in bronnen en stroompjes is besmet met ziektekiemen, en daarom niet drinkbaar.
- Tekenen van uitdroging zijn: duizeligheid, misselijkheid en hoofdpijn. Als je hiervan last hebt, ga dan onmiddellijk uit de zon en drink zoveel mogelijk water. Het nat maken van je kleding helpt bij het omlaag brengen van je lichaamstemperatuur.
- Draag een shirt, een hoed met een brede rand en een zonnebril. En neem zonnebrandolie mee.
- Ga geen ravijnen in als het dreigt te gaan regenen.
- Als je langdurig gaat wandelen, zorg dan dat altijd iemand weet waar je bent en hoe laat je verwacht terug te zijn. Je kan hiervoor ook formulieren invullen bij een van de Ranger Stations.
- Zorg dat je altijd voldoende getankt hebt. Tanken buiten het park is goedkoper dan in het park zelf.
- Let voortdurend op de temperatuur van de auto. Als de motor oververhit dreigt te raken, zet dan de airco uit. Op diverse plaatsen naast de weg is radiatorwater verkrijgbaar (zie hiervoor het onderdeel 'Voorzieningen').
- Als je een camper hebt gehuurd, informeer dan vooraf bij het verhuurbedrijf of er speciale regels gelden voor Death Valley. De meeste verhuurbedrijven staan niet toe dat je in de zomermaanden met een camper door het park heenrijdt.

Waarschuwing

Kijk ook op onze pagina "[Ga niet onvoorbereid naar eenzame gebieden !](#)"

BEZIENSWAARDIGHEDEN

Aan de weg van Furnace Creek naar Shoshone (Badwater Road)

Net ten zuiden van het Furnace Creek Visitor Center splitst de weg zich in tweeën. Linksaf ga je via de CA-190 naar het plaatsje Death Valley Junction, rechtsaf ga je via de Badwater Road naar het plaatsje Shoshone. We volgen eerst de Badwater Road.

De eerste stopplaats vind je op 2 mijl voorbij de splitsing, de parkeerplaats heet Golden Canyon Parking Area. Hier beginnen twee trails:

Last Update : Juni 17, 2015

- **Golden Canyon Trail** (3,2 kilometer - heen en terug)
Deze populaire trail biedt een geweldig uitzicht over het hart van Death Valley. Je begint de wandeling bij de ingang van de kleurrijke canyon op 49 meter onder het zeeniveau, en klimt dan tijdens de eerste anderhalve kilometer omhoog tot 91 meter boven het zeeniveau. Aan het einde van de trail kan je nog zo'n 800 meter verder lopen, tot aan de rotsformatie Red Cathedral. Het is ook mogelijk nog verder te lopen, tot aan Zabriskie Point. De wandeling is dan 6,5 kilometer lang.
- **Gower Gulch Loop** (6,4 kilometer - loop)
Je loopt dezelfde route als bij de Golden Canyon Trail. Voorbij Red Cathedral neem je de afslag richting Gower Gulch Canyon. Je loopt door de golvende heuvels naar deze canyon, die net als Golden Canyon erg kleurrijk is. In dit gebied zie je nog veel overblijfselen van de oude mijnen.

De volgende trail staat niet aangegeven. Als je deze wilt gaan lopen zal je dus erg goed moeten opletten dat je er niet aan voorbij rijdt. Het beginpunt ligt op ongeveer 4 mijl vanaf het begin van Badwater Road.

- **Desolation Canyon** (ruim 3 kilometer - heen en terug)
Tijdens deze wandeling loop je door een stoffige, nauwe canyon. Er zijn verschillende vertakkingen, waarbij je steeds rechts moet aanhouden. In het begin is de canyon ongeveer 10 meter diep, daarna wordt het minder diep en kom je bij een uitkijkpunt vanwaar je uitzicht hebt over Artist's Drive en over enkele zoutvlakten. De wandeling duurt heen en terug ongeveer 1 uur.

Tien mijl ten zuiden van het Visitor Center begint de 9 mijl lange eenrichtingweg Artist's Drive. Het eindpunt ligt ook aan Badwater Road, enkele mijlen dichterbij het Visitor Center. De weg is smal, zit vol soms erg scherpe bochten, en heeft veel hoogteverschillen. Je kan dan ook niet sneller rijden dan ongeveer 15 mijl per uur. Je ziet rotsen in allerlei kleuren (roze, groen, paars, bruin, zwart), bewijsstukken van de meest heftige vulkanische activiteiten die in Death Valley hebben plaatsgehad. Er zijn onderweg veel plaatsen waar je kunt stoppen om foto's te maken en korte wandelingen te maken. De meest fotogenieke plek is Artist's Palette, het is hier vooral schitterend tijdens zonsondergang. Tijdens het laatste gedeelte van de rit gaat de weg vooral omhoog, en word je beloond met een prachtig uitzicht over de zoutvlakte in het westen.

Als je weer verder naar het zuiden rijdt, via Badwater Road, dan kan je 3 mijl voor de afslag naar Artist's Drive (13 mijl ten zuiden van het Visitor Center), rechtsaf via een onverharde weg. Die weg is ruim 1 mijl lang, en aan het eind ervan kan je Devil's Golf Course zien. Dit is een uitgestrekte vlakte zonder plantengroei. De oppervlakte is scherp en erg ongelijk, vol met holtes en zoutpilaren die soms wel 30 centimeter hoog zijn. Lopen is hier erg lastig, er zijn dan ook geen trails. Een erg mooi moment om Devil's Golf Course te bekijken, is gedurende zonsondergang. Het is hier doodstil, tot het moment dat de temperatuur begint te stijgen. Als je goed luistert, hoor je allerlei kleine plopjes, een geluid dat steeds duidelijker wordt. Dit zijn de miljoenen kleine zoutkristallen die door de hitte openbarsten. Kort voorbij

Last Update : Juni 17, 2015

de afslag naar Devil's Golf Course kom je bij een volgende afslag, naar links deze keer. Het gaat om een onverharde weg van 2,5 mijl lengte, die eindigt bij een parkeerplaats. Daar begint:

- **Natural Bridge Canyon Trail** (1,6 kilometer - heen en terug)
Tijdens de gemiddeld zware trail ga je heuvel op door een nauwe canyon. Je komt na een halve kilometer uit bij een grote natuurlijke brug, die een overspanning heeft van 14 meter. De rots waarin deze natuurlijke brug is gevormd, is naar geologische maatstaven nog vrij jong: slechts een paar miljoen jaar

Naast de Badwater Road strekt zich een enorme zoutvlakte uit, het Badwater Basin. De beste plek om de zoutvlakte te bekijken ligt 18 mijl ten zuiden van het Visitor Center; er zijn daar een aantal vlonders aangelegd zodat je eenvoudig een klein stukje het gebied in kan lopen. Op een bordje staat aangegeven dat het Badwater Basin zich op 85,5 meter beneden zeeniveau bevindt; het exacte laagste punt ligt echter niet op deze plek, maar enkele kilometers verder op de vlakte. Het is het laagste punt op het westelijk halfronde. Ergens op de rotswand naast de weg is een bordje aangebracht, waarop het SEA LEVEL wordt aangegeven. In het Badwater Basin vormt zich na een regenbui een groot en heel ondiep meer. Het gebied droogt nooit helemaal op, er leeft hier zelfs een unieke vissoort, de Death Valley pupfish. Bij de vlonders staat vaak een ondiepe plas water, waarin je deze visjes kan zien.

Vanaf Badwater kan je nog geruime tijd verder naar het zuiden rijden. De weg buigt af naar het oosten, en komt buiten het park uit bij het plaatsje Shoshone.

Aan de weg van Furnace Creek naar Death Valley Junction (CA-190)

Net ten zuiden van het Furnace Creek Visitor Center splitst de weg zich in tweeën. Linksaf ga je via de CA-190 naar het plaatsje Death Valley Junction, rechtsaf ga je via de Badwater Road naar het plaatsje Shoshone. We volgen nu de CA-190 in zuid-oostelijke richting. Na ruim 4 mijl kom je bij een parkeerplaats. Hier ga je te voet omhoog, via een steil, verhard pad van ongeveer 200 meter. Daar ligt het uitkijkpunt Zabriskie Point. Je hebt hier een adembenemend mooi uitzicht op een bijna onaards woestijnlandschap, badlands genaamd. Verrassend genoeg is dit landschap vooral gevormd door water! Het regent niet vaak in Death Valley, maar de weinige buien die er zijn, zijn vaak bijzonder heftig. Het water kan niet wegzakken in de bodem, en daardoor moet er in korte tijd heel veel water worden afgevoerd, waardoor diepe geulen ontstaan in het zachte gesteente. De badlands zijn dus het resultaat van extreme watererosie. De meeste toeristen beperken zich tot het uitkijkpunt, het is echter ook mogelijk de omliggende heuvels te beklimmen voor een nog beter uitzicht, of om naar de eerder beschreven Golden Canyon of Gower Gulch te lopen. Het uitzicht vanaf Zabriskie Point is het mooist tijdens zonsopgang. Kort voorbij Zabriskie Point ligt aan de rechterkant van de weg een 2,6 mijl lange onverharde weg met de naam 20 Mule Team Canyon. Deze weg loopt door een gebied met kleurrijke rotsen, badlands en desolate heuvels, die zijn gevormd tijdens het droogvallen van een oud meer. Tussen 1882 en 1890 reden hier 20 teams met door muilezels voortgetrokken karren die borax vanuit de mijnen vervoerden. Op de 20 Mule Team Canyon Road is sprake van eenrichtingverkeer. Onder normale omstandigheden is de weg eenvoudig begaanbaar, ook voor gewone personenauto's. Houd wel rekening met een korte, steile afdaling net voordat je State Route 190 weer bereikt. Vlak voor het einde van het park, 12 mijl ten zuidoosten van het Visitor Center, kan je rechtsaf via een 13 mijl lange verharde weg met de naam Dante's View Road. Tijdens het laatste stuk gaat de weg via een aantal haarspeldbochten steil omhoog, je

Last Update : Juni 17, 2015

mag hier niet rijden met voertuigen die langer zijn dan 7.70 meter. De weg komt uit bij een van de meest spectaculaire uitkijkpunten van heel Death Valley: Dante's View. Je kan vanaf hier zowel het hoogste punt in Death Valley zien (Telescope Peak, 3.368 meter), als ook het laagste punt (Badwater, 86 meter onder het zeeniveau). Je bevindt je hier 1700 meter boven Badwater, dat hemelsbreed gezien op slechts 2 mijl afstand ligt. Het is hier gemiddeld 20°C minder warm dan in de vallei. Het uitzicht is het mooist in de vroege ochtend. Er zijn hier geen trails, maar het is wel mogelijk om hier wandeltochten te maken. Tijdens een wandeling naar Mount Perry (4 mijl ten noorden van Dante's View) heb je geweldig mooie uitzichten naar alle richtingen. Je rijdt via Dante's View Road weer naar de CA-190. Via die weg kan je het park uitrijden, richting het plaatsje Death Valley Junction.

- **Dante's Ridge Trail**

Lengte: 1,6 kilometer naar het eerste uitkijkpunt (heen en terug)

Lengte: 13 kilometer naar de top van Mount Perry (heen en terug)

Deze trail gaat naar de top van Mount Perry, aan de noordzijde van Dante's View. Loop vanaf de parkeerplaats terug naar de weg; de Dante's Ridge Trail begint op ongeveer 150 meter afstand van de parkeerplaats, in de laatste bocht van de Dantes View Road. De trail wordt niet aangegeven. Het begin van de trail is wat lastig, omdat je hier omhoog loopt en omdat er veel kleine, losse stenen liggen. Het pad wordt al gauw veel vlakker, en de rest van de wandeling is vrij eenvoudig. Na 800 meter bereik je een bergtop vanwaar je een geweldig uitzicht hebt over het Badwater Basin en de Panamint Mountains. Dit is het einde van de officiële trail; je kan echter wel verder lopen tot aan de top van Mount Perry, op 6,5 kilometer ten noorden van Dante's View.

- **Trail vanaf de parkeerplaats**

Behalve de hierboven beschreven Dante's Ridge Trail zijn er geen officiële wandelingen rondom Dante's View. Het is echter wel heel goed mogelijk om vanaf de parkeerplaats nog een flink stuk te wandelen. Aan het einde van de parkeerplaats kan je nog honderden meters verder lopen via een bergkam; je moet daarbij wel regelmatig flink wat hoogteverschillen overbruggen. Hoe verder je loopt, hoe meer uitzicht je hebt zowel in zuidelijke als in noordelijke richting.

De CA-190 ten noorden van Furnace Creek en ten westen van Stovepipe Wells

Vanuit Furnace Creek kan je via de CA-190 naar het noorden rijden. De CA-190 buigt op een gegeven moment af naar het westen, richting Stovepipe Wells. Je kan ook verder naar het noorden rijden, richting Scotty's Castle en Ubehebe Crater. We volgen hier de CA-190 in noordelijke en vervolgens westelijke richting.

In 1881 werden in Death Valley mineralen gevonden waarmee o.a. zeeproducten kunnen worden gemaakt. Twee bedrijven startten met het ontginnen van deze mineralen, Eagle Borax Works in 1881, en Harmony Borax Works in 1882. 1 mijl ten noorden van het Furnace Creek Visitor Center liggen de overblijfselen van de Harmony Borax Works:

- **Harmony Borax Works Interpretive Trail**

(400 meter loop)

Via een verhard pad kan je rondom de overblijfselen van het fabriekje lopen. Borden naast de trail geven meer informatie over dit stukje geschiedenis. Tijdens de minder warme maanden kan je hier ook uitleg krijgen van een ranger. Het is mogelijk vanaf

Last Update : Juni 17, 2015

Furnace Creek naar de Harmony Borax Works te lopen via een fietspad met een lengte van 1 mijl.

14 mijl ten noorden van het Visitor Center kan je linksaf, via een korte onverharde weg, naar het beginpunt van de:

- **Salt Creek Interpretive Trail**

(800 meter - heen en terug)

Dit is een eenvoudige wandeling over een houten looppad bij een klein stroompje. Je kan hier de vooral in woestijngebieden voorkomende vissoort 'pupfish' zien, en ook andere soorten 'wildlife'. Deze trail kan het beste gelopen worden laat in de winter of vroeg in de lente.

Als je via de CA-190 verder naar het westen rijdt, ga je richting de **Panamint Mountains**, de grootste en hoogste bergen van Death Valley. Dertien kilometer ten westen van Stovepipe Wells kan je linksaf via de **Emigrant Canyon Road**. Dit is een vrij onbekende route waar je weinig andere toeristen tegen zult komen. Het is hier minder rotsachtig dan in de andere delen van Death Valley, en er is vrij veel begroeiing langs de kant van de weg. Op sommige stukken is de weg erg smal en bochtig. Na 21 mijl bereik je een splitsing. Via de weg die rechtsaf gaat (de deels onverharde Wildrose Peak Road) rijdt je het park uit, richting de plaats Trona. Je kan ook linksaf naar de **Charcoal Kilns** rijden. De laatste 2,7 mijl van deze rit zijn onverhard en vrij washboarded. De Charcoal Kilns zijn 10 historische stenen gebouwtjes die zijn gebouwd in het jaar 1877, en die in gebruik zijn geweest als houtskoolovens. Ze zijn elk 7,5 meter hoog, en hebben een omtrek van 9 meter. Omdat de goudmijnen die het houtskool gebruikten niet meer rendabel waren, zijn de Charcoal Kilns slechts enkele jaren in gebruik geweest. De ovens zijn wel bijzonder goed bewaard gebleven. Dicht bij de Charcoal Kilns begint de:

- **Mosaic Canyon Trail**

(variërend van 1,6 tot 6,5 kilometer - heen en terug)

Dit is een erg mooie en daarom ook populaire trail. Draag stevige schoenen, want hier en daar moet je wel wat over rotsen heen klimmen. Je loopt een zeer nauw ravijn in met wanden die lijken te bestaan uit marmeren, gepolijste knikkers. Na ongeveer 800 meter wordt het ravijn veel breder, en krijg je een uitzicht op de nabij gelegen Tucki Mountain, waar soms bighorn sheep te zien zijn. Je kan vanaf de parkeerplaats ruim drie kilometer het ravijn inlopen, totdat de trail wordt geblokkeerd. Het tweede gedeelte is echter minder mooi dan het eerste gedeelte, de meeste toeristen lopen dan ook niet de gehele trail.

Als je via de CA-190 verder naar het westen rijdt, ga je richting de Panamint Mountains, de grootste en hoogste bergen van Death Valley. 8 mijl ten westen van Stovepipe Wells begint de 21 mijl lange Emigrant Canyon Road. Dit is een vrij onbekende route waar je weinig andere toeristen tegen zult komen. Er lopen hier ook enkele onverharde wegen, die vaak alleen begaanbaar zijn als je een auto met vierwielaandrijving hebt. Helemaal aan het einde van de Emigrant Canyon Road begint ook een onverharde weg.

Na 1,5 mijl kom je uit bij de Charcoal Kilns. Dit zijn 10 historische stenen gebouwtjes die eruit zien als bijenkorven. In deze goed bewaard gebleven gebouwtjes werd rond het jaar 1800 houtskool gemaakt. Op dit punt begint de:

Last Update : Juni 17, 2015

- **Wildrose Peak Trail**

Deze trail is ruim 13 kilometer lang, en is alleen geschikt voor ervaren hikers. In totaal moet je een hoogteverschil overwinnen van ongeveer 670 meter. Op de top van Wildrose Peak heb je een onvergetelijk mooi uitzicht over Death Valley. Als de omstandigheden goed zijn, kan een ervaren hiker de tocht in vier uur volbrengen. Van december tot mei kan er sneeuw of ijs voorkomen.

Vanaf de Charcoal Kilns kan je nog verder rijden over het vaak slecht begaanbare pad, tot aan de kampeerplaats Mahogany Flat Campground. Ook hier begint een zware trail:

- **Telescope Peak Trail**

De trail begint op een hoogte van ongeveer 2500 meter, en stijgt vervolgens nog eens 900 meter. Van december tot mei kan je dan ook te maken krijgen met sneeuw of ijs. De trail is ruim 22 kilometer lang, en neemt gemiddeld acht uur in beslag.

De CA-190 gaat verder in westelijke richting. Van de afslag Emigrant Canyon Road tot aan de volgende afslag, de Panamint Valley Road, bedraagt de afstand 18 mijl. Via deze weg kan je 15 mijl naar het zuiden rijden, en vandaar vervolgens weer 9 mijl naar het noordoosten. Het laatste gedeelte gaat dan via een onverharde, smalle en zeer bochtige weg, die verboden is voor voertuigen die langer zijn dan 7,7 meter. Je komt dan uit op de hierboven beschreven Emigrant Canyon Road.

Vorbij de afslag Panamint Valley Road begin je aan het laatste gedeelte van de CA-190 dat nog binnen het park valt. Ongeveer 30 mijl ten westen van Stovepipe Wells ligt het Panamint Spring Resort, een klein hotel in western-stijl. Nog eens 1 mijl verder begint aan de linkerkant van de weg een onverhard pad van 2 mijl, dat gaat naar het beginpunt van de:

- **Darwin Falls Trail** (ruim 3 kilometer, heen en terug)

De trail gaat naar een kleine waterval die terechtkomt in een diep en ruig ravijn. Door dichte plantengroei en modder kan het een lastige wandeltocht zijn. Het is verboden het water in te gaan.

Kort voordat je Death Valley uitrijdt, kan je nog een stop maken bij het uitzichtpunt Father Crowley Point, dat is vernoemd naar 'Padre of the Desert John Crowley' (1891-1940). Je hebt hier vanaf een hoog punt een schitterend uitzicht over de vallei.

Het gebied ten noorden van de CA-190

Ongeveer 12 mijl ten noorden van het Furnace Creek Visitor Center vind je aan de CA-190 een afslag naar rechts. Deze verharde weg heet Beatty Cutoff Road en is 10 mijl. Het einde van de weg komt uit op de weg die begint bij het plaatsje Beatty (in Nevada) en die aansluit op de CA-190 in de buurt van Stovepipe Wells.

- **Keane Wonder Mine Trail**

(ruim drie kilometer, heen en terug)

In 1903 werd hier door o.a. de Ierse mijnwerker John Keane naar zilver gezocht. Hij vond echter geen zilver, maar wel een grote hoeveelheid goud. Tot aan 1911 heeft hij voor meer dan \$ 600.000,- goud gedolven. Vandaar dat hij zijn mijn de naam "Wonder Mine" gaf. De trail gaat via een zeer steil en smal pad omhoog van de

Last Update : Juni 17, 2015

overblijfselen van een molen naar de 460 meter hoger gelegen Keane Wonder Mine. Het is verboden deze mijn in te gaan. Het uitzicht over Death Valley is hier erg mooi.

- **Keane Wonder Springs**

(ruim drie kilometer, heen en terug)

Je volgt een pijpleiding in noordelijke richting, tot aan de overblijfselen van een oude molen en een oud hutje.

Op het punt waar de CA-190 naar het westen afbuigt, richting Stovepipe Wells, kan je via de ongeveer 37 mijl lange Scotty's Castle Road ook verder naar het noorden rijden. Onderweg kom je aan de rechterkant een onverharde weg tegen die 3 mijl verder eindigt bij de Titus Canyon Mount Parking Area.

- **Titus Canyon Narrows** (te voet, heen en terug, vijf kilometer)

Je kan hier een wandeling maken door Titus Canyon, een van de mooiste ravijnen in Death Valley.

- **Titus Canyon Narrows** (met de auto, enkele afstand, 29 mijl)

Je kan ook door Titus Canyon heen rijden, omdat de canyon erg smal is geldt er eenrichtingverkeer. De rit begint nog buiten de parkgrens, enkele mijlen ten westen van de plaats Beatty aan de NV-374. In het begin rijd je door een gebied met veel struikgewas, na 2 mijl ga je het park in. Dat is ook het punt van waar eenrichtingverkeer geldt. Het pad gaat nu geleidelijk aan omhoog, ongeveer 12 mijl nadat je aan de rit bent begonnen bereik je het hoogste punt, Red Pass. Het uitzicht vanaf dit hoge punt is zeer indrukwekkend. De afdaling voorbij Red Pass is smal en erg bochtig, en het wegoppervlak kan er erg slecht zijn. High clearance is dan ook absoluut noodzakelijk. Je passeert het oude mijnstadje Leadfield, waar omstreeks het jaar 1926 ongeveer 300 mensen hebben gewoond. De overblijfselen van deze ghost town zijn niet erg fotogeniek. Direct voorbij Leadfield rijd je Titus Canyon in, de wanden bestaan hier uit vele door geologische krachten schuingedrukte lagen. Eerst is de canyon nog vrij breed, op een vrij open plek ligt aan de rechterkant een rots waar je petroglyphs kunt bekijken. Deze plek wordt met een bord aangeduid, de petroglyphs bevinden zich op de linkerzijde van de rots. Verderop wordt de canyon veel smaller, maar het blijft overal vrij eenvoudig om tussen de wanden door te sturen. De canyon eindigt bij de hierboven genoemde Titus Canyon Mount Parking Area, vandaar is het nog 3 mijl rijden (tweerichtingverkeer) tot aan de Scotty's Castle Road.

Na een rit van 33 mijl splitst Scotty's Castle Road zich in tweeën. Via de linkse vertakking kan je nog 5 mijl verder rijden, in noordwestelijke richting. Je komt hier terecht in een haast surrealistisch landschap, ontstaan door vulkanische activiteiten. De eruptie die de Ubehebe Crater (ruim 800 meter breed en 235 meter diep) heeft doen ontstaan, moet gigantisch geweest zijn. Ubehebe is een Indiaanse naam, het betekent: grote mand in een rots.

Last Update : Juni 17, 2015

- **Ubehebe Crater Trail**
(2400 meter - om de rand van de krater)
De krater ligt direct bij de parkeerplaats. Je kan om de rand van de krater heen wandelen, ook kan je naar de bodem van de krater afdalen. De klim omhoog is dan wel behoorlijk zwaar!
- **Little Hebe Crater Trail**
(1600 meter - heen en terug)
In dit gebied liggen ook diverse kleinere kraters. Little Hebe Crater ligt, gezien vanaf de parkeerplaats, direct rechts van Ubehebe Crater. De korte maar wel steile wandeling naar Little Hebe Crater neemt ongeveer 10 minuten in beslag.

Als je via de 5 mijl lange verharde weg terugrijdt, kom je weer uit bij de eerder genoemde splitsing van Scotty's Castle Road. De andere vertakking gaat naar het noordoosten, door Grapevine Canyon. Na 3 mijl kom je uit bij:

- **Scotty's Castle**
Gedurende de jaren twintig van de vorige eeuw bouwde de rijke zakenman Albert Johnson hier deze replica van een Spaans landhuis. Hij deed dat omdat zijn gezondheid baat zou hebben bij het droge, warme klimaat van Death Valley. Het gebouw, dat 25 kamers heeft, is erg indrukwekkend. Het meubilair is destijds vanuit Europa naar Amerika verscheept. Het kasteeltje heeft z'n naam te danken aan een goede vriend van Johnson, de goudzoeker Walter Scott die hier na de dood van Johnson heeft gewoond, en hier ook begraven ligt. Er worden hier rondleidingen verzorgd, en soms worden er zelfs toneelstukjes opgevoerd die de bezoekers terugvoeren naar de tijd van Johnson en Scott. Tijdens drukke dagen kunnen er wachttijden van enkele uren ontstaan!
- **The Racetrack Playa**
Dit is een uitzonderlijk vlak opgedroogd meer tussen de Cottonwood Mountains en de Last Chance Range. Hier vindt een van de meest intrigerende geologische puzzels van Death Valley plaats: dat van de mysterieuze bewegende rotsen. Op het oppervlak van de Racetrack Playa liggen veel stenen waarvan de zwaarste zo'n 320 kilogram weegt. Achter een aantal van deze stenen hebben zich geulen gevormd, sommigen kort, sommigen lang, sommigen recht, sommigen bochtig. Het is duidelijk dat deze stenen zich verplaatsen, maar nog nooit heeft iemand dit daadwerkelijk gezien! De meeste bewegende stenen zijn te vinden op het zuidelijke uiteinde van de playa. In het noorden ligt een 'eiland' dat bestaat uit heel donker bedrock-gesteente. Dit eiland wordt *The Grandstand* genoemd, de Tribune. De Racetrack Playa is bereikbaar via de 34 mijl lange onverharde Racetrack Valley Road die begint in de buurt van Ubehebe Crater. Het wegoppervlak bestaat uit veel kleine steentjes, die er om bekend staan dat ze regelmatig lekke banden veroorzaken. Zorg er dus voor dat je, als je deze weg gaat rijden, een goede reserveband en een krik in de auto hebt liggen. Controleer vooraf de kwaliteit van je banden, en neem ruim voldoende water mee. Een huurauto is op een onverharde weg niet verzekerd, eventuele schade en sleepkosten worden niet vergoed. Als je niet onverzekerd wilt rijden, kan je er voor kiezen om een Jeep te huren bij het bedrijf *Farabee*, dat is gevestigd tegenover de Furnace Creek Inn.

Last Update : Juni 17, 2015

- **Lost Burro Mine**

Volgens een oude legende heeft in het jaar 1907 ene Bert Shively een goudader ontdekt op het moment dat hij in een afgelegen vallei naar zijn weggelopen ezel (burro) zocht. De vondst leidde tot de oprichting van de Lost Burro Mine, die met grote tussenpozen tot halverwege de jaren '70 in gebruik is geweest. De overblijfselen van de Lost Burro Mine bestaan uit een cabin die nog is ingericht met het oude meubilair en gebruiksvoorwerpen. Verder zie je hier een oud, vervallen schuurtje, een mijningang en de ruïne van de oude stamp mill. De Lost Burro Mine kan alleen worden bereikt als je een auto met 4WD, high clearance en zeer goede banden hebt. Een gewone huur SUV is absoluut niet voldoende! Neem bij de Ubehebe Crater de Racetrack Valley Road, en rijd 22 mijl naar het zuiden. Op de Teakettle Junction ga je linksaf via de Hidden Valley Road, na ruim 3 mijl ga je rechtsaf via een zeer smalle zijweg die vanwege washouts bijzonder lastig begaanbaar is. De Lost Burro Mine ligt 1 mijl verder aan het einde van deze weg.

- **Big Pine Road / Eureka Sand Dunes**

Dicht bij Ubehebe Crater begint de 48 mijl lange, grotendeels onverharde Big Pine Road. In het begin rijd je recht naar het noorden door een uitgestrekte vallei, terwijl je links van je de Last Chance Range ziet, een bergketen waarvan sommige toppen een hoogte van 2,5 kilometer bereiken. Er komen slechte weggedeeltes voor, maar met een auto met high clearance is de weg goed te berijden. Na enkele tientallen kilometers bereik je Crankshaft Junction, ook wel Crankshaft Crossing genaamd. Hier staat een opvallende wegwijzer, waaronder allerlei verroeste krukassen liggen. Bij de kruising buigt de Big Pine Road naar links, richting het westen. Je rijdt hier het park uit, maar de weg blijft wel steeds de grens van het park volgen. De omgeving wordt veel rotsachtiger, de weg is niet langer recht maar bochtig. Ook krijg je hier te maken met hoogteverschillen, via de zijde van een heuvel gaat de weg omhoog. Dit levert een erg mooi uitzicht op over de vallei waar je net daarvoor hebt gereden. Je rijdt door Hanging Rock Canyon; op het moment dat je daar uit komt heb je een bijzonder mooi uitzicht op de Sierra Nevada Mountains, terwijl je rechts van de weg het verlaten mijngebied Crater Mine kan zien. De weg is hier over een afstand van 4 mijl geasfalteerd. Na dit stuk asfalt komt opnieuw een onverhard gedeelte, dat ongeveer 8 mijl lang is. Dit laatste onverharde gedeelte sluit aan op een verharde weg die helemaal buiten het park ligt; het is vandaar nog ongeveer 30 mijl rijden naar de plaats Big Pine. De South Eureka Road is een zijweg van de Big Pine Road. De weg begint bij het geasfalteerde gedeelte, net ten westen van Crater Mine. De South Eureka Road is 11 mijl lang, en kan behoorlijk washboarded zijn. Aan het einde liggen de Eureka Sand Dunes, de hoogste zandduinen van Death Valley. De Eureka Sanddunes worden door omsloten door bergen, het duinenveld is 3 mijl lang en 1 mijl breed en sommige toppen bereiken een hoogte van ongeveer 200 meter. Bij de parkeerplaats vind je een pit toilet en een primitieve camping.

Als je de weg verder naar het noordoosten vervolgt, rijd je het park en tegelijk ook de staat Californië uit. Je bereikt dan, via de NV-267, na 26 mijl de NV-95. Dat is de weg van of naar Las Vegas.

Overige bezienswaardigheden

Death Valley National Park kent nog veel andere bezienswaardigheden, die soms niet

Last Update : Juni 17, 2015

eenvoudig te bereiken zijn en die door de meeste toeristen dan ook niet bezocht worden. Enkele voorbeelden:

- **Fall Canyon**, een spectaculair mooi maar wel afgelegen ravijn in het noorden (in de buurt van Titus Canyon)
- **Red Wall Canyon**, een moeilijk bereikbaar maar wel erg mooi ravijn in het noorden (omgeving Scotty's Castle)
- **Grotto Canyon**, een ravijn met erg nauwe gedeeltes. Het ruige onverharde pad dat naar deze canyon gaat, begint 4 mijl ten oosten van Stovepipe Wells.
- **Death Valley Buttes**, een niet officiële trail van ongeveer zes kilometer lengte (heen en terug) die begint bij Hell's Gate Parking Area (22 mijl ten noordoosten van Furnace Creek). Het gaat hier om een korte maar wel zware wandeling naar twee heuvels (buttes) vanwaar je een van de beste uitzichten over Death Valley hebt.
- **Little Bridge Canyon**, een niet officiële trail van ongeveer 10 kilometer lengte (heen en terug), die begint 3 mijl ten westen van het punt waar de CA-190 naar het westen afbuigt. Je ziet een aantal interessante canyons, een natuurlijke boog en een natuurlijke brug.
- **Split Cinder Cone**. Een onverharde weg met de naam West Side Road begint aan Badwater Road ter hoogte van Artist's Drive, en komt 40 mijl verder weer op de Badwater Road uit. Deze weg kan onder goede weersomstandigheden bereden worden door gewone personenauto's. De Split Cinder Cone is een kegelvormige rots die is ontstaan als gevolg van een lava-uitbarsting.
- **Echo Canyon**: Twee mijl ten oosten van Furnace Creek Inn, aan Highway 160, begint een onverharde weg die alleen geschikt is voor auto's met high clearance en 4WD. Tijdens de eerste drie mijlen is de route erg bochtig, je rijdt hier over los gravel. Na 3 mijl ga je de canyon in, de ondergrond is nu zeer rotsachtig. Onderweg zie je The Needle's Eye, een druppelvormige arch hoog in de rotswand.
- **Saratoga Springs**: In het uiterste zuidoosten, 25 mijl ten zuiden van het plaatsje Shoshone, begint aan de CA-127 een slecht begaanbare onverharde weg, de Harry Wade Road. Na 6 mijl kan je een ander pad nemen, in noordelijke richting. Je komt dan uit bij de Saratoga Springs, drie erg mooie meren met bergen op de achtergrond. Omdat er zo weinig water is in deze omgeving, kan je hier een zeer rijke variatie aan vogels en andere wilde dieren vinden. Neem een verrekijker mee!

WEERSOMSTANDIGHEDEN

<u>Temperatuur</u>	<u>Gemiddeld</u>		<u>Laagste</u>	<u>Hoogste</u>	<u>Regen</u>	
Januari	4°C	tot	18°C	-9°C	32°C	0,8 cm
Februari	8°C	tot	22°C	-4°C	36°C	1,2 cm
Maart	12°C	tot	27°C	-1°C	39°C	0,9 cm
April	17°C	tot	32°C	2°C	44°C	0,3 cm
Mei	22°C	tot	37°C	6°C	50°C	0,2 cm
Juni	27°C	tot	43°C	10°C	53°C	0,1 cm
Juli	31°C	tot	46°C	11°C	57°C	0,3 cm
Augustus	29°C	tot	45°C	18°C	53°C	0,3 cm
September	24°C	tot	41°C	5°C	50°C	0,4 cm
Oktober	17°C	tot	33°C	0°C	45°C	0,3 cm

Last Update : Juni 17, 2015

November	9°C	tot	24°C	-4°C	36°C	0,5 cm
December	4°C	tot	18°C	-7°C	31°C	0,5 cm

Weerfeiten

1911: De installatie van een permanent weerstation bij Greenland Ranch (nu bekend als Furnace Creek Ranch)

1913: Record regenval gedurende het hele jaar: 11,5 centimeter

Koudste temperatuur: - 9,4° C gemeten op 8 januari

Warmste temperatuur: 56,7° C gemeten op 10 juli

Gedurende vijf aaneengesloten dagen was het warmer dan 53,9° C.

Death Valley werd op dit moment officieel de warmste plek op aarde.

1917: 52 dagen met een temperatuur van meer dan 48,9° C, waarvan 43 dagen aaneengesloten.

1922: 1,3 centimeter sneeuw op 29 januari.

Death Valley raakte het warmterecord kwijt aan Azizia in de Sahara woestijn, waar een temperatuur van 57,8° celsius werd gemeten.

1929: Gedurende het gehele jaar geen neerslag.

1931-1934: Droogterecord: 1,6 centimeter regen gedurende een aangesloten periode van 40 maanden.

1953: Gedurende het gehele jaar geen neerslag.

1960: 53,9° C gemeten op 18 juli

1976: Tijdens een vijf dagen durende storm in februari valt 6 centimeter regen, de effecten van de hierdoor ontstane overstroming zijn nog te zien in Golden Canyon.

1977: Regenrecord: 12,9 centimeter neerslag van juli 1977 tot juni 1978.

1983: Evenaring van het regenrecord gedurende één kalenderjaar van 1913: 11,5 centimeter.

1984: De parkwegen zijn gedurende enkele weken afgesloten ivm de regen: 10,3 centimeter binnen enkele weken.

1987: Regenrecord: 13,8 centimeter neerslag van juli 1987 tot juni 1988.

1995: Regenrecord: 6,6 centimeter neerslag in één maand (januari 1995)

1996: Warmterecord: 40 dagen met een temperatuur van meer dan 48,9° C

Last Update : Juni 17, 2015

1997: Regenrecord: 15,5 centimeter neerslag van juli 1997 tot juni 1998. Dit heeft veel effect op de plantengroei in Death Valley.

1998: 53,9° C gemeten op 17 juli

2001: De langste zomer: gedurende 154 aaneengesloten dagen is het warmer dan 37,8° C

2004: Bijzonder zwaar noodweer: Death Valley wekenlang volledig afgesloten. Veel wegen weggespoeld.

ACCOMMODATIE

Campings

Er zijn negen campings in Death Valley. Drie van die campings zijn het hele jaar open, drie campings zijn open van oktober tot april, en de overige drie zijn open van april tot oktober. Je mag ook op veel plaatsen in het achterland kamperen.

Hotels

Er zijn vier hotels in Death Valley.

1+ 2) Furnace Creek Inn & Ranch Resort

Bij deze twee hotels zijn zeer uitgebreide voorzieningen aanwezig, zoals restaurants, een cocktail lounge, zwembaden, tennisbanen, tankstation enz.

Sommige faciliteiten zijn gedurende het laagseizoen gesloten. Rondom de hotels zijn mooie tuinen aangelegd, met palmbomen en veel groen (!).

3) Stovepipe Wells Village Hotel

Dit hotel is veel eenvoudiger dan dat in Furnace Creek. Ook hier zijn faciliteiten aanwezig, zoals een restaurant, een zwembad, een winkel en een tankstation.

4) Panamint Springs Resort

Dit hotel ligt in het westen van Death Valley, en het heeft een winkel en een restaurant.

Ook in de omgeving van Death Valley zijn veel overnachtingsmogelijkheden te vinden, deze zijn vaak veel goedkoper dan die in het park zelf.

VOORZIENINGEN

Visitor Center

Het Visitor Center ligt in Furnace Creek. Gedurende de zomermaanden is het Visitor Center open van 08.00 uur tot 19.00 uur, en tijdens de winter van 08.00 uur tot 18.00 uur. Er is een informatiedesk, een museum, en een boekwinkel van de Natural History Association.

In Stovepipe Wells bevindt zich een Ranger Station waar je het entreegeld van het park kan betalen, en er is daar ook een boekwinkel van de Natural History Association. Het Ranger Station is het gehele jaar geopend.

Bij Scotty's Castle kan je tickets kopen voor de rondleiding aldaar, en kan je het Gas House Museum bezoeken waar voorwerpen uit de Castle collectie te zien zijn. Ook hier bevindt zich een boekwinkel. Scotty's Castle en het museum zijn beiden het gehele jaar geopend van

Last Update : Juni 17, 2015

07.00 uur tot 18.00 uur.

Ook buiten het park kan je uitgebreide informatie over Death Valley verkrijgen, namelijk in Beatty Information Center (119 mijl ten noorden van Las Vegas).

Tanken

In Furnace Creek en Stovepipe Wells en bij Scotty's Castle en Panamint Springs.

Radiator water

In het noorden

aan Scotty's Castle Road, tussen Titus Canyon en Scotty's Castle

Ten oosten van Stovepipe Wells

aan de toegangsweg vanaf Beatty, 1x voor en 1x kort voorbij de afslag Beatty's Cutoff

Ten westen van Stovepipe Wells

2x tussen Stovepipe Wells en de afslag Emigrant Road

3x tussen de afslag Emigrant Road en Panamint Springs

1x tussen Panamint Springs en de westelijke uitgang

1x aan de verbindingsweg tussen Panamint Valley Road en Emigrant Road

Ten zuiden van Furnace Creek

aan de Badwater Road, ongeveer 48 mijl ten zuiden van Furnace Creek

Winkels

In Furnace Creek en Stovepipe Wells

Restaurant

In Furnace Creek, Stovepipe Wells, bij Scotty's Castle en bij Panamint Springs

Postkantoor

In Furnace Creek

Picnic-tafels

Aan de onverharde weg ten oosten van Stovepipe Wells, bij de zandduinen

Ten westen van Stovepipe Wells, vlak voor de afslag naar Emigrant Road

Aan de verbindingsweg tussen Panamint Valley Road en Emigrant Road